

WYŻSZA SZKOŁA MEDYCZNA W LEGNICY

PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU:

Nowoczesne techniki diagnostyczne.

Obszar kształcenia: nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej

Wydział Pielęgniarstwa

Kierunek studiów: pielęgniarstwo

Forma studiów: stacjonarna, niestacjonarna

Poziom kształcenia: studia drugiego stopnia

CELE KSZTAŁCENIA:

Lp.	Opis
C01.	Zapoznanie studenta z nowoczesnymi metodami obrazowania narządów oraz wybranymi metodami diagnostyki molekularnej.
C02.	Przybliżenie istoty poszczególnych metod diagnostycznych oraz wskazań i przeciwwskazań do wykonywania poszczególnych badań.
C03.	Przygotowanie studenta do sprawowania opieki nad pacjentem przed, w trakcie oraz po badaniu diagnostycznym.

TREŚCI PROGRAMOWE:

Symbol	Tematyka zajęć Opis szczegółowy bloków	Liczba godzin
PZ_B_03_1	Przygotowanie do badań diagnostycznych pacjenta i sprzętu.	30
PZ_B_03_2	Udział pielęgniarki w specjalistycznych badaniach diagnostycznych.	
PZ_B_03_3	Opieka nad chorym po różnych badaniach diagnostycznych.	
PZ_B_03_4	Możliwe powikłania badań diagnostycznych – profilaktyka, postępowanie ratownicze.	
Liczba godzin ogółem		30

WYMAGANIA WSTĘPNE: Pozytywne zaliczenie (co najmniej na ocenę dostateczną) przedmiotu nowoczesne techniki diagnostyczne na poziomie studiów II stopnia.

WYŻSZA SZKOŁA MEDYCZNA W LEGNICY

METODY DYDAKTYCZNE:

- pokaz;
- obserwacja;
- próba pracy.

MIEJSCE REALIZACJI PRAKTYK ZAWODOWYCH: Placówki diagnostyki obrazowej i/lub radiologicznej.

METODY OCENY:

1. Warunki zaliczenia PZ (zal.):
 - pełne uczestnictwo w praktykach zawodowych (100%);
 - osiągnięcie przez studenta wszystkich założonych modułowych efektów kształcenia potwierdzonych przez nauczyciela praktycznej nauki zawodu w karcie monitorowania modułowych efektów kształcenia w ramach praktyk zawodowych;
 - przedłożenie przez studenta karty wywiadu i opieki nad diagnozowanym pacjentem, zatwierdzoną przez opiekuna praktyk zawodowych.
2. Praktyki zawodowe zaliczane są na „zal.” przez Kierownika Zakładu Praktyk Zawodowych Uczelni lub upoważnioną przez niego osobę.
3. Praktyki zawodowe mogą być realizowane do końca drugiego semestru.

WYKAZ LITERATURY:

1. LITERATURA PODSTAWOWA:
 - Pruszyński B.: Radiologia, Diagnostyka obrazowa, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2005.
 - Walecki J., Pruszyński B.: Leksykon radiologii i diagnostyki obrazowej, Warszawa: ZamKor, 2003.
2. LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:
 - Klimczak Ch.: Echokardiografia - techniki tradycyjne i nowoczesne; Wrocław: Wyd. Edra Urban & Partner, 2016
 - Walecki J. (red.): Postępy Neuroradiologii, Warszawa: Polska Fundacja Upowszechniania Nauki, Wydział Nauk Medycznych PAN, 2007.
 - Burgener F.A., Meyers S.P., Tan R.K., Zaunbauer W.: Diagnostyka różnicowa w obrazowaniu metodą rezonansu magnetycznego, Warszawa: MediPage, 2010.